

แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี*
GUIDELINES FOR ACADEMIC RISK MANAGEMENT IN THE DIGITAL AGE OF
ADMINISTRATORS IN PATHUM BENCHA SCHOOL CLUSTER UNDER THE OFFICE
OF PATHUMTHANI SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA 4

¹วัฒนา ไยมาก Wattana Yaimak ²เกษม แสงนนท์ Kasem Saengnont

³บุญเชิด ชำนิศาสตร์ Booncherd Chumnisart

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Corresponding Author E-mail: 2527watthana2527@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา 2) ศึกษาวิธีการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา 3) เสนอแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี คือ การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และการวิจัยเชิงปริมาณมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและครูกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา ในภาพรวมพบว่า มีระดับการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก และรายด้านพบว่า มีระดับอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวัดผลประเมินผล การนิเทศภายใน และการจัดเนื้อหาหลักสูตร 2) วิธีการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา จัดตั้งทีมงานติดตาม ควบคุม กำกับให้ครูจัดทำโครงการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ให้ตรงตามมาตรฐานและตัวชี้วัดดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ตามที่คณะทำงานเสนอแนะ และขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษา จัดกลุ่มนักเรียน วิเคราะห์ชุมชน วิเคราะห์สถานศึกษาทำความเข้าใจกับครูที่โรงเรียนถึงประโยชน์ของการนิเทศภายใน ดำเนินงานตามระเบียบการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา แก่ครูทุกคนในสถานศึกษา ตรวจสอบ และรับรองรายงานการวิจัย นวัตกรรม และโครงการแก่ครู 3) แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา เพิ่มทักษะคุณลักษณะ มีความยืดหยุ่นตามบริบทของยุคดิจิทัล เชื่อมโยงและสอดแทรกขยายสหวิทยาการเหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จัดการเรียนการสอน เน้นวิธีการเรียนรู้ปฏิบัติจริงเชิงนวัตกรรมที่บูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สร้างทักษะการคิดในขั้นที่สูง ชับซ้อนขึ้น และครูจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเป็นผู้นำเรียนรู้ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

คำสำคัญ: การบริหารความเสี่ยง, วิชาการ, ยุคดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the condition of academic risk management of Pathum Bencha School Group administrators 2) study the academic risk management methods of Pathum Bencha School Group administrators 3) propose guidelines for academic risk management. Digital Era of Pathumbenja School Group Administrators under the Office of Secondary Education Service Area 4, Pathum Thani Province, is a mixed method research. There is a qualitative research method by studying documents. in-depth interview from 5 executives Quantitative Research Regulations sample 234 administrators and teachers of Pathumbenja School Group were used. The research tools were questionnaires, data analysis by documents. The study results were found that; 1) The state of academic risk management in the digital age of administrators in Pathum Bencha School Cluster was at a high level overall. In descending order, the highest level was on teaching and learning management, followed by research for educational quality development, measurement and evaluation, school internal supervising, and course content arrangement respectively. 2) The development methods of the academic risk management in the digital age of administrators in Pathum Bencha School Cluster are as follows: to set up teamwork, to monitor and supervise teachers to design teaching structure and learning management plan based on standard criteria and indicators, to revise the curriculum, to classify and group students, to analyze community, to analyze school, to build comprehension among teachers on school. 3) The guidelines of academic risk management in the digital age of administrators in Pathum Bencha School Cluster under the Office of Pathum Thani Secondary Educational Service Area 4 are: the course contents cover knowledge, skills, and characteristics, are flexible to the context of the digital age, relate and integrate with inter-disciplinary subjects suitable for learning in the 21st century, the teaching and learning management places a focus on real time learning and practicing methods integrated with other course subjects, and building advanced and complex thinking skills.

Keywords: Risk Management, Academic, Digital Age, School Administrators.

บทนำ

การบริหารแผ่นดินในปัจจุบันเป็นการบริหารราชการแนวใหม่ที่มุ่งเน้นความสำเร็จเชิงยุทธศาสตร์ แนวทางการบริหารความเสี่ยงเป็นการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ในหมวดที่ 3 มาตรา (9) กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้เป็นการล่วงหน้าได้กำหนดแผนการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ในมิติที่ 4 การพัฒนาองค์กรได้เลือกประเด็นการประเมินผล: การบริหารความเสี่ยงตัวชี้วัด ระดับความสำเร็จของการจัดทำระบบบริหารความเสี่ยงการบริหารความเสี่ยงถือได้ว่าเป็นกลไกที่สำคัญอย่างยิ่งในการผลักดันองค์กรภาครัฐให้มีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (High Performance Public Organization) และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อให้เป็นรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการบริหารความเสี่ยงเป็นแนวทางการบริหารงานที่ควรนำมาประยุกต์ใช้อยู่ตลอดเวลา (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2550)

หน่วยงานภาครัฐได้เริ่มนำการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารจัดการภายในหน่วยงานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน การควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542 มาตรา 15 (3) (ก) (ค) ตามระเบียบฯ ข้อ 5 กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานภาครัฐได้นำมาตรฐานการควบคุมภายในไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการจัดวางระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาให้เป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 นับเป็นการปฏิรูปการศึกษาทุกระบบของการศึกษา นอกจากนี้ยังมีการปรับโครงสร้างการบริหารการศึกษาโดยให้มีองค์คณะบุคคลผู้แทนประชาชน ร่วมกำหนดนโยบายทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งหวังยกระดับการศึกษาของชาติให้ได้มาตรฐานและการจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงสามารถดำเนินการได้อย่างอิสระ คล่องตัว และรวดเร็วมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

การบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการในการป้องกันอำนาจและทรัพย์สินที่ได้มาของบริษัทโดยการลดโอกาสของการสูญเสียซึ่งมาจากเหตุการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ นอกจากนี้การบริหารความเสี่ยงยังเป็นกระบวนการที่นำไปสู่การตัดสินใจที่ดี โดยการให้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งต่อความเสี่ยงและผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งผู้บริหารในบริษัททุกประเภทจะต้องตื่นตัวต่อความเสี่ยงที่มีต่อบริษัท และผลกระทบที่อาจส่งผลถึงกำไรของบริษัทด้วย (ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี, 2550) เป็นกระบวนการที่นำไปสู่การตัดสินใจและการวินิจฉัยสั่งการ โดยให้สามารถเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งต่อความเสี่ยงและผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (ปราชญา กล้าผจญ, 2545) และเป็นการจัดกระบวนการดำเนินงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายโดยมีการวางแผน วิเคราะห์ กำกับ พัฒนาทางเลือกในการบริหารความเสี่ยง ตรวจสอบติดตาม และควบคุมให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันตามวัตถุประสงค์ขององค์กร (ดวงใจ ช่วยตระกูล, 2551) ในการบริหารความเสี่ยงองค์กร คือ การกำหนดกลยุทธ์ บุคลากร กระบวนการเทคโนโลยีและองค์ความรู้ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อสร้างวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์กร เป็นวิธีการบริหารความเสี่ยงที่ผนวกเข้ากับแผนกลยุทธ์ขององค์กร โดยทำการประเมินสถานการณ์

ที่มีผลกระทบต่อองค์กรและจัดทำแผนการป้องกันไว้ล่วงหน้าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุพันธกิจขององค์กร และเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการบริหารทุกคนของบริษัท (นฤมล สะอาดโณม, 2550)

การบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี มีระบบในการบริหารความเสี่ยงโดยการบริหารจัดการปัจจัยและควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพประสิทธิผล หรือความคุ้มค่าคุณค่าให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติตามขั้นตอน คือ การสร้างความมีส่วนร่วมของคนในองค์กร การค้นหาความเสี่ยงและระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงบางสิ่งบางอย่างเราอาจจะมองข้ามไป การเลือกวิธีการจัดการกับความเสี่ยง การประเมินผลการกำกับดูแล (ธนรัตน์ แต้วัฒนา, 2550) เหตุนั้น การบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการในสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการจัดการกระบวนการบริหารที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ วางแผนจัดการองค์กร ควบคุมกิจกรรม หรือการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กร เพื่อลดมูลเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหายให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ วิเคราะห์ กำกับ และติดตามควบคุมอย่างมีระบบ พัฒนาการเลือกในการบริหารความเสี่ยงวิชาการเพื่อให้เกิดความมั่นใจสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการเพื่อให้การบริหารองค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่ตั้งไว้

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา วิธีการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา เพื่อเป็นข้อมูลในการนำมาวิเคราะห์ปัญหา และเสนอแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาวิธีการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) เขตพื้นที่การศึกษาเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 591 คน ปีการศึกษา 2563

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) เขตพื้นที่การศึกษาเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยกำหนดโดยการเปิดตารางของ Krejcie and Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 234 คน

1.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ได้แก่ ผู้บริหารและครู จำนวน 5 โรงเรียน โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก เป็นผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตปทุมเบญจา และครูในกลุ่มสหวิทยาเขตปทุมเบญจา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี 2) แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างเพื่อศึกษาวิธีการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ผู้บริหารและครูเกี่ยวกับวิธีการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา

3. การกำหนดวิธีการจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลจากขั้นตอนระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ การเก็บรวบรวมจากเครื่องมือที่ใช้วิจัยคือสอบถามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ได้จากผู้บริหารและครูกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา จำนวน 234 คน ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพจากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้บริหาร จำนวน 5 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยเอกสารวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์ทางสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมและรายด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี

ด้าน	สภาพการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา	ระดับสภาพการบริหารความเสี่ยง			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	การจัดเนื้อหาหลักสูตร	4.09	0.391	มาก	5
2	การจัดการเรียนการสอน	4.25	0.512	มาก	1

3	การนิเทศภายใน	4.11	0.375	มาก	4
4	การวัดผลประเมินผล	4.17	0.411	มาก	3
5	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.20	0.511	มาก	2
ภาพรวม		4.16	0.401	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัญหาการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา ในภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.401) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน โดยเรียงลำดับระดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวัดผลประเมินผล การนิเทศภายใน และการจัดเนื้อหาหลักสูตร ตามลำดับ

2. วิธีการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี

2.1 กระบวนการด้านการจัดการเนื้อหาหลักสูตร ต้องปฏิบัติดังนี้ 1) สถานศึกษาส่วนใหญ่ต้องมีการตรวจสอบ ทบทวนหลักสูตรอย่างจริงจัง 2) ครูต้องสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาเป็นตัวยึด 3) หลักสูตรสถานศึกษาต้องตรงกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) 4) การจัดหลักสูตรให้กับผู้เรียนต้องไม่มากเกินความจำเป็นสร้างความยุ่งยากทางการเรียนให้กับนักเรียนและเพิ่มค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง 5) สถานศึกษาต้องจัดหลักสูตรโดยคำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียน

2.2 การจัดการเรียนการสอนยังจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร ต้องปฏิบัติดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของครูต้องครอบคลุมมาตรฐานและตัวชี้วัด 2) ครูจัดการเรียนรู้ให้ครบกระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สอน วัดผลและประเมินผล บันทึกผลต้องครอบคลุมกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) ครูต้องนำผลการวิเคราะห์นักเรียนรายบุคคลไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง 4) ครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย 5) ครูต้องมีทักษะการสอนด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ 6) ครูต้องมีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนรู้ 7) ครูที่ปรึกษา/ครูประจำวิชา ต้องติดตามนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2.3 การนิเทศภายในของโรงเรียนจะเข้มแข็ง ต้องปฏิบัติดังนี้ 1) วางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ 2) ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศอย่างจริงจัง 3) ต้องมีปฏิทินการปฏิบัติงานนิเทศของสถานศึกษาอย่างชัดเจน 4) ผู้บริหารและบุคลากรส่วนใหญ่ต้องมีทักษะการนิเทศภายในและมีความมั่นใจในการให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะแก่บุคลากรภายในสถานศึกษา 5) สถานศึกษาต้องมีการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ 6) สถานศึกษาต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้มีความเชื่อมั่นหรือเชื่อถือซึ่งกันและกัน

2.4 การวัดผลประเมินผลจะบรรลุวัตถุประสงค์ ต้องปฏิบัติดังนี้ 1) ต้องมีเครื่องมือและวิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลาย เช่น นามธรรม รูปธรรม 2) ให้ความรู้ครูเพื่อสร้างความเข้าใจในวิธีการวัดผลประเมินผล 3) ต้องหลากหลายผู้ประเมิน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง

2.5 กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะบรรลุตามเป้าหมาย ต้องปฏิบัติดังนี้ 1) ครูต้องให้ความสำคัญกับงานวิจัย นวัตกรรมโครงการและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ 2) ครูต้องมีทักษะในการจัดทำรายงานการวิจัย นวัตกรรม และโครงการ 3) ผู้บริหารต้องมีความรู้ความสามารถในการตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง และให้คำแนะนำแก่ครูในการเขียนรายงานวิจัย นวัตกรรม และโครงการ

3. แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี

3.1 การจัดการเรียนการสอน เน้นวิธีการเรียนรู้ปฏิบัติจริงเชิงนวัตกรรมที่บูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เน้นการใช้เทคโนโลยีสืบค้น ใช้เนื้อหาเป็นฐานสอนที่เป็นจริง สร้างทักษะการคิดใน ชั้นที่สูง ซับซ้อนขึ้น และครูจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเป็นผู้นำเรียนรู้ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community, PLC)

3.2 การนิเทศภายใน ต้องมุ่งสู่เป้าหมาย มองถึงวิสัยทัศน์ด้าน ICT มีความสามารถในการใช้ และบำรุง Hardware, Software, Network ร่วมกันพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน พัฒนาสื่อ กิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน เน้นผู้เรียนให้สามารถประเมินความก้าวหน้าของตนเอง จัดหาสื่อเทคโนโลยี ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สุดท้ายต้องมีความต่อเนื่องของ การนิเทศติดตาม

3.3 การวัดผลประเมินผล ต้องปฏิรูปแนวการวัดและประเมินผลการศึกษา เป็นการประเมินในรูปแบบใหม่ที่เน้นทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 วิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลาย เน้นการสะท้อนผล การปฏิบัติของผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้ประจำวัน หลากหลายเครื่องมือ วิธีการ การวัดผลประเมินผล

3.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหาร ครู ต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานและคุณลักษณะของผู้เรียน โดยการวิจัยพัฒนาต่อยอดความรู้สามารถ ปรับตัวมีวิสัยทัศน์ คำนึงถึงความต้องการของนักเรียน ให้ทันยุคทันเหตุการณ์เรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี พบผลการวิจัยที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน คือ การจัดเนื้อหาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศภายใน การวัดผลประเมินผล และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีระดับสภาพความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเสี่ยงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวัดผลประเมินผล การนิเทศภายใน และการจัดเนื้อหาหลักสูตร ตามลำดับ ซึ่งมีความสอดคล้องบางประการกับการวิจัยของสุมนา เสือเอก (2560) ที่ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้การประเมินผลเชิงคุณภาพ โดยใช้การประเมินผลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) การประเมินความเสี่ยงภายใต้มุมมองด้านนักเรียน ผู้ปกครอง 2) สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ภายใต้มุมมองด้านนักเรียน ผู้ปกครอง และมุมมองด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน 3) การจัดการความเสี่ยงภายใต้ มุมมองด้านการเงินและทรัพยากร 4) การติดตามและทบทวนความเสี่ยงภายใต้มุมมองด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน

2. แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี พบว่า

2.1 แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการเนื้อหาหลักสูตร

- 1) สถานศึกษาส่วนใหญ่ต้องมีการตรวจสอบ ทบทวนหลักสูตรอย่างจริงจัง
- 2) ครูต้องสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาเป็นตัวยึด
- 3) หลักสูตรสถานศึกษาต้องตรงกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 4) การจัดทำหลักสูตรให้กับผู้เรียนต้องไม่มากเกินความจำเป็นสร้างความยุ่งยากทางการเรียนให้กับนักเรียนและเพิ่มค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง
- 5) สถานศึกษาต้องจัดหลักสูตรโดยคำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียน สอดคล้องบางประการกับการวิจัย สอดคล้องบางประการกับการวิจัยของสุภาวดี ดวงจันทร์ (2559) ที่ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนอาชีวะเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และการวิจัยของ ที่ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการควรศึกษารายละเอียด และวิธีการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยมีการวิเคราะห์หลักสูตรการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนวิธีการนำหลักสูตรไปสู่การใช้จริงในห้องเรียน ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้และมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.2 แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการเรียนการสอน

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของครูต้องครอบคลุมมาตรฐานและตัวชี้วัด
- 2) ครูจัดการเรียนรู้ให้ครบกระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สอน วัดผลและประเมินผล บันทึกผลต้องครอบคลุมกระบวนการจัดการเรียนรู้
- 3) ครูต้องนำผลการวิเคราะห์นักเรียนรายบุคคลไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง
- 4) ครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย
- 5) ครูต้องมีทักษะการสอนด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์
- 6) ครูต้องมีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนรู้
- 7) ครูที่ปรึกษา/ครูประจำวิชา ต้องติดตามนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องบางประการกับการวิจัยของสุรริักษ์ สารฤทธิ์ (2555) ที่ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความเสี่ยงด้านการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น พบว่า ระดับความเสี่ยงด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับคือด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอนของครูและด้านคุณลักษณะของครู ปัญหาความด้อยพัฒนาทางการศึกษา และวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีปัญหาสำคัญคือตระวันการเรียนการสอนในทุกสาขาวิชายังเน้นการท่องจำมากกว่าการคิดการเข้าใจดังนั้นเราจึงขาดแคลนครูอาจารย์ที่เข้าใจวิทยาศาสตร์สามารถสอนเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความสนใจให้กับนักเรียนได้การสอนตามตำราที่เน้นการท่องจำเพื่อสอบเลื่อนชั้นและเข้ามหาวิทยาลัยทำให้วิชาด้านวิทยาศาสตร์ไม่เป็นที่นิยมหรือกลุ่มที่เลือกยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ

2.3 แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ด้านการนิเทศภายใน

- 1) วางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ
- 2) ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศอย่างจริงจัง
- 3) ต้องมีปฏิทินการปฏิบัติงานนิเทศของสถานศึกษาอย่างชัดเจน
- 4) ผู้บริหารและบุคลากรส่วนใหญ่ต้องมีทักษะการนิเทศภายในและมีความมั่นใจในการให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะแก่บุคลากรภายในสถานศึกษา
- 5) สถานศึกษาต้องมีการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ
- 6) สถานศึกษาต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้มีความเชื่อมั่นหรือเชื่อถือซึ่งกันและกัน สอดคล้องบางประการกับการวิจัยของพรพรรณ งามโรจน์ (2560) ที่ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความเสี่ยงภายในได้แก่ปัจจัยภายในที่องค์กรสามารถควบคุมได้แต่สามารถส่งผลกระทบหรือเป็น

อุปสรรคต่อการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ได้แก่ โครงสร้างองค์กรกระบวนการและวิธีการดำเนินงานความเพียงพอของข้อมูลและเทคโนโลยีสำหรับการให้บริการเป็นต้น

2.4 แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ด้านการวัดผลประเมินผล

- 1) ต้องมีเครื่องมือและวิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลาย เช่น นามธรรม รูปธรรม
- 2) ให้ความรู้ครูเพื่อสร้างความเข้าใจในวิธีการวัดผลประเมินผล
- 3) ต้องหลากหลายผู้ประเมิน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง สอดคล้องบางประการกับการวิจัยของจิราพร กวดขุนทด (2559) ที่ผลการวิจัยพบว่า 1) กำหนดนโยบายบริหารความเสี่ยงต้องเป็นนโยบายและบังคับผู้บริหารออกแนวทางปฏิบัติการกำหนดในเรื่องของการบริหารความเสี่ยง
- 2) มีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน
- 3) มีหน่วยงานให้คำปรึกษาส่วนกลาง การปฏิบัติงานต้องมีการปรับปรุงกระบวนการ เพื่อลดความเสี่ยง
- 4) เจ้าหน้าที่ที่มีสมรรถนะในด้านการให้บริการและควรคัดเลือกผู้ปฏิบัติทางด้านงานวิชาการอย่างรอบคอบ
- 5) การสื่อสารให้ข้อมูลความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอโดยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการบริหาร ความเสี่ยงประเด็นความเสี่ยงที่ควรต้องได้รับการจัดการทันทีและการปรับปรุงแผนการดำเนินงานที่จำเป็น
- 6) การจัดให้มีการฝึกอบรมและใช้กลไกการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อเผยแพร่ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลและเพื่อส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติที่เหมาะสม
- 7) จัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการบริหารความเสี่ยงเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือในการดำเนินการการสนับสนุนการนำการบริหารความเสี่ยงมาปฏิบัติและการพัฒนาความสามารถในการบริหารความเสี่ยงของพนักงาน

2.5 แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

- 1) ครูต้องให้ความสำคัญกับงานวิจัย นวัตกรรมโครงงานและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้
- 2) ครูต้องมีทักษะในการจัดทำรายงานการวิจัย นวัตกรรม และโครงงาน
- 3) ผู้บริหารต้องมีความรู้ความสามารถในการตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง และให้คำแนะนำแก่ครูในการเขียนรายงานวิจัย นวัตกรรม และโครงงาน สอดคล้องบางประการกับการวิจัยของวันชัย คำหน่อ (2565) ที่ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านงบประมาณมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านบรรยากาศในสถานศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ ปัจจัยด้านผู้ปกครองชุมชน และปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อ และเทคโนโลยีทางการศึกษา

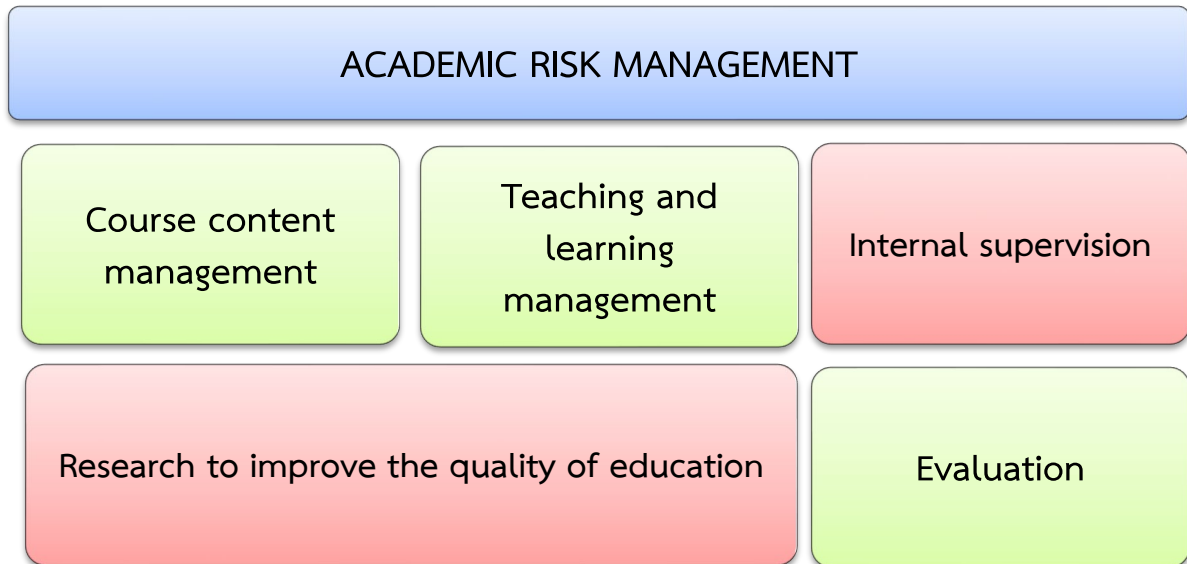
3. แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา

เพิ่มทักษะคุณลักษณะ มีความยืดหยุ่นตามบริบทของยุคดิจิทัล เชื่อมโยงและสอดแทรกขอบข่ายสหวิทยาการเหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21จัดการเรียนการสอน เน้นวิธีการเรียนรู้ปฏิบัติจริงเชิงนวัตกรรมที่บูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สร้างทักษะการคิดในขั้นที่สูง ชับซ้อนขึ้น และครูจำเป็นต้องเป็นผู้ดำเนินการเรียนรู้ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community, PLC) สอดคล้องบางประการกับการวิจัยของจิราพร กวดขุนทด (2561) ที่ผลการวิจัยพบว่า เน้นวิธีการเรียนรู้ปฏิบัติจริงเชิงนวัตกรรมที่บูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีความสามารถในการใช้และบำรุง Hardware, Software, Network ร่วมกันพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน การศึกษาผู้บริหารและครูจะต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานและคุณลักษณะของผู้เรียน โดยการวิจัยพัฒนาต่อยอดความรู้สามารถปรับตัว มีวิสัยทัศน์ คำนึงถึงความต้องการของนักเรียน ให้ทันยุคทันเหตุการณ์เรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยเป็นแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี สรุปลงองค์ความรู้ความวิจัยดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย “C T I E R Model”

องค์ความรู้ความวิจัย คือ “C T I E R Model” มีอธิบายดังนี้

C หมายถึง Course content management ด้านการจัดการเนื้อหาหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาสาระองค์ความรู้ต่างๆในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่ต้องแยกส่วนจากกันครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ มีความยืดหยุ่นหลักสูตรสถานศึกษา ตามบริบทของยุคดิจิทัล เชื่อมโยงและสอดแทรกขอบข่ายสหวิทยาการต่างๆ สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

T หมายถึง Teaching and learning management ด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ เน้นวิธีการเรียนรู้ปฏิบัติจริงเชิงนวัตกรรมที่บูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เน้นการใช้เทคโนโลยีสืบค้นใช้เนื้อหาเป็นฐานสอนที่เป็นจริง สร้างทักษะการคิดในขั้นที่สูง ซับซ้อนขึ้น และครูจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเป็นผู้นำเรียนรู้ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community, PLC)

I หมายถึง Internal supervision ด้านการนิเทศภายใน ได้แก่ ต้องมุ่งสู่เป้าหมาย มองถึงวิสัยทัศน์ด้าน ICT มีความสามารถในการใช้และบำรุง Hardware, Software, Network ร่วมกันพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน พัฒนาสื่อ กิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน เน้นผู้เรียนให้สามารถประเมินความก้าวหน้าของตนเอง จัดหาสื่อเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สุดท้ายต้องมีความต่อเนื่องของการนิเทศติดตาม

E หมายถึง Evaluation ด้านการวัดผลประเมินผล ได้แก่ ต้องปฏิรูปแนวการวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นการประเมินในรูปแบบใหม่ที่เน้นทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 วิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลาย เน้นการสะท้อนผลการปฏิบัติของผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้ประจำวัน หลากหลายเครื่องมือ วิธีการการวัดผลประเมินผล

R หมายถึง Research to improve the quality of education ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานและคุณลักษณะของผู้เรียน โดยการวิจัยพัฒนาต่อยอด ความรู้สามารถ ปรับตัว มีวิสัยทัศน์ คำนึงถึงความต้องการของนักเรียนให้ทันยุคทันเหตุการณ์เรียนรู้ที่จะ เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
  - 1.1 ควรดำเนินการอย่างเร่งรีบในเรื่องการตั้งทีมงานติดตาม ควบคุม กำกับให้ครูจัดทำ โครงการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ให้ตรงตามมาตรฐานและตัวชี้วัด
  - 1.2 ควรดำเนินการในเรื่องการการจัดหาวิทยากรให้ความรู้ในการจัดทำและเขียนรายงานการ วิจัย นวัตกรรม และโครงการงาน
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
  - 2.1 ควรวิจัยเรื่องการนำผลการเรียนการสอนมาวิเคราะห์แล้วปรับปรุงพัฒนานักเรียนพัฒนา ครู และขอความร่วมมือผู้ปกครองให้ช่วยดูแลติดตามนักเรียนด้วย
  - 2.2 ควรวิจัยเรื่องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลของการรับการนิเทศการ Coaching
  - 2.3 ควรวิจัยเรื่องการจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผล

เอกสารอ้างอิง

- จิราพร กวดขุนทด. (2559). การบริหารความเสี่ยงด้านงานวิชาการของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (2550). การบริหารความเสี่ยง. กรุงเทพมหานคร: เอ็กเซเปอร์เน็ท.
- ดวงใจ ช่วยตระกูล. (2551). การบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธนรัตน์ แต้ววัฒนา. (2550). คู่มือการบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤมล สะอาดโหม. (2550). การบริหารความเสี่ยงองค์กร. กรุงเทพมหานคร: ฐานการพิมพ์.
- ประนอม ศรีดี. (2561). ระบบบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์ ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ประเสริฐ ศรีบุญเรือง. (2548). ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดเล็กใน อำเภอสันทราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ปราชญา กล้าผจญ. (2545). การบริหารความเสี่ยง. กรุงเทพมหานคร: ปราชญาพับลิชชิ่ง.
- พรพรรณ งามโรจน์. (2560). แนวทางการจัดการความเสี่ยงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พระมหาบุญจันทร์ จนทดมโม (จันทสิทธิ์). (2561). รูปแบบการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาของคณะสงฆ์ลาว. ดุษฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วันชัย คำหน่อ. (2565). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2550). คู่มือการบริหารความเสี่ยง. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- สุภาวดี ดวงจันทร์. (2559). รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคใต้. ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุนนา เสือเอก. (2560). รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้การประเมินผลเชิงดุลยภาพ. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรียรัักษ์ สาระฤทธิ์. (2553). การบริหารความเสี่ยงด้านการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.